

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡῦτα αἰτήσεις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις των.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἀνεπίδεκτον

συζητήσεως εἶνε ὅτι
τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἡ

Πύλη ἔλαβε κατὰ τῶν μετασχόντων εἰς τὸν πόλεμον χριστιανῶν ὑπηκόων αὐτῆς προέρχονται ἐκ τῆς βραδύτητος πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατηγοριῶν κατὰ τῶν ἐν Λαρίσση Βεῆδων. Δὲν ἐξετάζομεν κατὰ πόσον ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Πύλης ἀποτελεῖ παράβασιν τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης, ἢ οὐ παρατηροῦμεν μόνον ὅτι κάλλιστα ἡδύνατο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἀποφύγῃ τὸν σκόπελον τοῦτον διατάσσουσα τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῶν βεῆδων· ἐὰν ἀπεδεικνύετο ὅτι ἦσαν ἔνοχοι καὶ ἐπιτρέπετο, ὑπὸ τῶν διεθνῶν νομίμων κατόπιν τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης, ἡ καταδίκη αὐτῶν νὰ καταδικασθῶσιν, ἐὰν θὰ ἦσαν ἄθωοι νὰ ἀθωωθῶσι.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ μὲ τάξιν καὶ σωστά. Εἶνε ἀμαρτία νὰ λυθῇ ἓνα ζήτημα ταχέως. Σήμερον δὲν εἶνε τὸ Ἐφετεῖον Λαρίσσης πλήρες· αὐριον διορίζεται ὁ εἰσαγγελεὺς, λείπει ὁ ἐφέτης· μόλις διορίζετο ὁ ἓνας ἐφέτης μετετίθετο ἄλλος καὶ οὕτω ἐχρειάσθησαν τρεῖς μῆνες διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ συμπλήρωσις τοῦ Ἐφετείου Λαρίσσης. Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ συνεπληρώθη διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐφέτου Βερροπούλου ὅστις ὡς νομίζομεν ἦτο εἰσηγητὴς τῶν κατὰ τῶν βεῆδων ὑποθέσεων, ἡ πολιτικὴ δὲν ἔμεινε ἡσυχος, προήγαγε τὸν Βερρόπουλον καὶ τοιουτρόπως, πρέπει ὁ νέος εἰσηγητὴς νὰ μελετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ σχηματίσῃ ἰδίαν γνώμην ἐπ' αὐτῆς. Ἔως ὅτου ὁμοῦ γίνουν αἱ μελέται αὗται ἡ Πύλη διὰ μίας ἐγκυκλίου πληροὶ τὰς φυλακὰς αὐτῆς ἀπὸ τούτων Χριστιανούς οἱ ὁποῖοι βεβαίως δὲν χρεωστοῦν τίποτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν διὰ νὰ πληρῶνουν αὐτοὶ διὰ τῶν βασάνων τῶν τὴν νωθρότητά της καὶ τῶν δικαστικῶν αὐτῆς ἀρχῶν. Ἀρκοῦν τὰ τόσα παθήματα καὶ αἱ συμφοραὶ αἵτινες ἐπεσφραγίσθησαν εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνας καὶ ἔχει καθήκον ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ταχέως νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο· ὥφειλε δὲ πρὸ τῆς διαταγῆς τῆς Πύλης πρὸς ἄρσιν τῆς ἀμνηστίας νὰ ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες θὰ εἴμεθα πάντοτε ἐπιμεθεῖς καὶ θὰ φροντίζομεν διὰ τὰς καταλλήλους προφυλάξεις ὅταν ἐσκήψῃ ὁ κίνδυνος καὶ ἐπιφέρῃ ὅσας δυνηθῇ καταστροφάς.

Σχεδὸν ἕξ μῆνες καὶ ἀκόμη δὲν κατορθώθη νὰ ἐκδοθῇ αὐτὸ τὸ περίφημον βούλευμα· οἱ τοῦρκοι μόλις πατήσαντες τὴν Θεσσαλίαν ἀμέσως ἐγκατέστησαν ἀρχὰς καὶ δικαστήρια. Ἡμεῖς ἕξ μῆνας δὲν δυνάμεθα νὰ καταρτίσωμεν ἐν δικαστήριον. Αἰώνως ἀκολουθοῦμεν τὴν αὐτὴν ράθυμον καὶ σχολιὰν πολιτικὴν. Πανταχοῦ ἑλλείψεις, χάσματα, ἀσυνειδησία, ἑλλείψεις συναισθήσεως καθήκοντος, ἀνεπαρκὲς ἐκπλήρωσις τοῦ προορισμοῦ. Δυσκολεῖται τις νὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων· ἔτη ὁλόκληρα παρέρ-

χονται καὶ ὁ ἀδικούμενος δὲν εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του· πολλάκις δὲ ἀφοῦ δαπανήσῃ καὶ πολλὰ εἰς τοὺς δικαστικούς ἀγῶνας εὐρίσκεται ἐν ἀμφιβολίᾳ ἐὰν ἐπιτέλους θὰ δικαιωθῇ. Ὁ κίνδυνος εἶνε πάντοτε διὰ τὸν ἔχοντα τὸ δίκαιον. Διὰ τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ ἐν Πειραιεὶ ἄγγλος πρόξενος εἰς τὴν ἐπίσημον πρὸς τὴν κυβέρνησιν του ἐκθεσιν ἐξήλωσεν ἀπροκαλύπτως ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσι δικαστήρια, τὰ ὁποῖα νὰ ἀποδίδουν εἰς ἕκαστον ἀμέσως δικαιοσύνην. Ὅταν δὲ μᾶς ψάλλουν τὴν ἀλήθειαν μᾶς κακοφαίνεται καὶ ἐπιτιθέμεθα δι' ὅθρουν κατὰ τῶν λεγόντων τὴν ἀλήθειαν ἐνῶν ἔχομεν συμφέρον νὰ φροντίσωμεν πρὸς διορθώσιν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς ὁ Δόου ὁμιλῶν ἐν Πάτραις μετὰ μελῶν τοῦ σταφιδικοῦ συνεδρίου ἐδήλωσεν ἀπροκαλύπτως ὅτι, ἅμα ὑπάρξουσιν ἐν Ἑλλάδι δικαστήρια τότε κεφάλαια θὰ εἰσρεύσῃ καὶ τὸ ἐμπόριον θὰ διευκολυνθῇ, δηλαδὴ ὁ εὐγενὴς Ἄγγλος παραδέχεται ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐν Ἑλλάδι δικαστήρια.

Οἱ πολιτευόμενοι ἡμῶν καταγίνονται πῶς νὰ διορίσουν τὸν δαῖτα καὶ νὰ παύσουν τὸν τάδε πῶς νὰ γίνουν βουλευταί, πῶς νὰ γίνουν ὑπουργοὶ καὶ κορέσωσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν φιλοδοξίαν, πῶς νὰ κατορθώσωσι νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τίποτε περισσώτερον. Διὰ τὸ Κράτος; διὰ τὸ ἔθνος; Δὲν βαρύνεσαι. Ἔτσι τὸ βρῆκαν καὶ ἔτσι τὸ ἀφίνουν. Τί τοὺς μέλλει· σήμερον εἶνε αὐριον δὲν εἶνε. Τοιουτοτρόπως ὅλα θὰ βαδίζουσιν στραχὰ καὶ θὰ βαδίζωσιν τίς οἶδεν ἕως πότε. Ἀναμόρφωσις, μεταρρυθμίσις καὶ τόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα λέγονται ὅτι θὰ γίνωσι ὡς διδάγματα δὴθεν τῶν παθημάτων τοῦ πολέμου εἶνε ὄνειρα ἔωλα καὶ ἀπραγματοποιήτα, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ ὁ λαὸς συναιθανόμενος τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης καταστάσεως μέλλοντα νὰ ἐπακολουθῶσιν δεῖν δὲν ἐπιβάλῃ τὴν ἰσχύιν του καὶ τὴν θέλησιν του πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑπαρχούσης διαφθορᾶς.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ γενικὸς διοικητὴς Ἰωαννῶν Ὀσμὰν πασᾶς, ὡς ἀνηγγέθη αὐτῷ ἡ ἐμφάνισις τῶν πολυπληθῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, εἶχε διατάξει τὰς ὑπ' αὐτὸν στρατιωτικὰς ἀρχὰς νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ταχεῖαν καταδίωξιν καὶ καταστροφὴν αὐτῶν. Ἐπέτεινε δὲ τὴν ταχύτητα τῶν ληφθέντων μέτρων ἡ αἰχμαλωσία τοῦ Κιτσῶνα. Ἐκτοτε συνεκεντρώθησαν πολυάριθμα ἀποσπάσματα καὶ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν καὶ ἀπελευθέρωσιν τοῦ αἰχμαλώτου. Ἀπασαὶ δὲ αἱ ἀρχαὶ αἵτε πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἐδειξαν πολλὴν προθυμίαν καὶ θέλησιν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου. Τῇ φροντίδι τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν Λιεσκοβίκου ἐξηκριβώθη ὅτι οἱ λησταὶ μετὰ τοῦ αἰχμαλώτου εἶχον καταφύγει εἰς τὰ παρὰ τὴν Κολώνια μέρη, κατορθώθη δὲ νὰ ἀνακαλυφθῇ καὶ τὸ καταφύγιόν των καὶ οὕτω τὰ ἀποσπάσματα συνεπλάκησαν μετὰ τῶν ληστῶν. Κατὰ τὴν τυμπλοκὴν ταύτην ἐφονεύθη εἰς τῶν ἀρχηγῶν τῆς συμμορίας σαρακατσάνος βλάχος, οἱ δὲ λοιποὶ λησταὶ κατὰ τὸ ἥμισυ Ὁθωμανοὶ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ βλάχοι κατάρθρωσαν κατὰ τὴν πρώτην ταύτην τυμπλοκὴν νὰ διαφύγωσι μετὰ τοῦ αἰχμαλώτου. Ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ εἶχον ἤδη ἐξακριβώσει τὰ

ὀνόματα τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὴν συμμορίαν καὶ συνέλαβον τὰς οἰκογενεὰς αὐτῶν αἵτινες ἐμαρτύρησαν πολλὰς λεπτομερείας, ἐξ ἁλλοῦ τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα κατεδίωξαν ἐκ νέου τοὺς ληστὰς καὶ συνεπλάκησαν μετ' αὐτῶν· κατὰ δὲ τὴν τυμπλοκὴν ἐφονεύθησαν τινὲς ἐκ τῶν ληστῶν, καὶ ἄλλοι συνελήφθησαν· μετὰ δὲ τῶν συλληφθέντων εἶναι καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας Δαλιάνης ἀλθανὸς Κολωνιάτης ὅστις εἶνε βαρέως τραυματισμένος. Οὕτω κατορθώθη ἡ καταστροφὴ τῆς συμμορίας καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ κ. Κιτσῶνα, ἥτις ἔχαροποίησε πάντας. Λέγεται μόνον ὅτι κατὰ τὴν τυμπλοκὴν ἐτραυματίσθη καὶ αὐτὸς ὁ Κιτσῶνας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι, διότι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατ. ἀποσπασμάτων καὶ ὁ Κιτσῶνας μόλις εἶχον ἀφίχθῃ εἰς Λιεσκοβίκον προχθές. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μετ' εὐχαριστήσεως ἐπαινοῦμεν καὶ τὸν Ὀσμὰν πασᾶ καὶ τὰς ὑπ' αὐτὸν ἀρχὰς διότι διὰ τῆς ταχείας καὶ ἐπιμόνου ἐνεργείας των κατέστρεψαν τὴν συμμορίαν ταύτην καὶ ἐνέπνευσαν τὸ θάρρος εἰς τοὺς κατοίκους ὅτι δὲν θὰ εἶνε ἐκτεθειμένοι εἰς παρομοίους κινδύνους ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐὰν δὲ τυχὸν καὶ ἄλλαι συμμορίαι ληστρικαὶ ἀναφανῶσιν αὗται ταχέως θὰ καταστρέφονται. Παρητηρήθη ὅτι σάκεις αἱ ἀρχαὶ θέλουν καταστρέφουν ἄνευ πολλῶν δυσκολιῶν τοὺς ληστὰς, ὡς ἀπεδείχθη καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν. Μέγα κώλυμα πρὸς καταστροφὴν τῶν συμμοριῶν εἶνε οἱ ἐντόπιοι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς· αὐτοὶ πολλὰς συνδέονται διὰ φιλίας καὶ συγγενείας μετὰ τῶν ληστῶν καὶ συνεπὶς κλείουσι τοὺς ὀφθαλμούς. Νομίζομεν δὲ ὅτι εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ὁ Ὀσμὰν πασᾶς ἐφρόντιζε νὰ ἀπομακρύνῃ ἐξ Ἡπείρου τὸν γιούσμασιν τῆς χωροφυλακῆς Τεφὴκ, ἀφοῦ μάλιστα ἀπεδείχθη ἐκ διαφόρων αὐτοῦ πράξεων ὅτι εἶνε στοιχεῖον ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων.

Τὰ μητροπολιτικὰ δὲν εὐρίσκονται καθόλου εἰς εὐάρεστον σημεῖον. Ἀφίνομεν τὴν μητρόπολιν Βελᾶς ἥτις ὑπῆρξε πάντοτε ἐστία σκανδάλων καὶ ἀνησυχιῶν διὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ περὶ τῆς ὁποίας οὐχὶ ἅπαξ ἐνησχολήθημεν. Ὁ γέρον μητροπολίτης Βασίλειος ἐννοῶν νὰ μείνῃ ἐπὶ τῆς ἐδρας αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποθάνῃ ὡς ἐπιθυμεῖ μετὰ τοῦ ποιμανίου αὐτοῦ, δὲν θέλει ἐξ ἁλλοῦ καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐτὸς κατέστη ἤδη ἀνεπαρκὴς εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Εἰς δὲ τὸν πρῶτον Μυριοφύτου ὅστις ἀπεστάλη ὡς ἐπίτροπος αὐτοῦ παρενέβαλε τόσα προσκόμματα καὶ εἰς τοιοῦτους ἐξευτελισμούς τὸν ὑπέβαλεν ὥστε εἶπε ὅτι αὐτὸς εἶνε ὀθρὴν ἀνώτερος, ὥστε ἀμφίβολον εἶνε ἐὰν, ὁ Μυριοφύτου μετὰ τῆς εἰς Κων(σταντινὴν) ἐκθέσῃ τὴν κατάστασιν τῆς μητροπόλεως, θὰ θελήσῃ νὰ ἐπενέλθῃ εἰς Κόνιτσα. Ἀλλὰ τέλος πάντων, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀδυναμία τοῦ μητροπολίτου Βασιλείου καὶ ἡ θέλησις αὐτοῦ νὰ τελευτήσῃ ἐν τῇ μητροπόλει, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία νομίζομεν ὅτι εἶνε καιρὸς πλέον νὰ ἀποφασίσῃ νὰ στείλῃ ἄλλον μητροπολίτην ἔχοντα ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τῆς πολυπληθοῦς ταύτης ἐπαρχίας, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν στερεῖται ἀληθοῦς ποιμενάρχου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς, τὰ δὲ ἐκκλησιαστικὰ αὐτῆς συμφέροντα περιέρονται καθ' ἑκάστην εἰς χεῖρωνα κατάστασιν. Καὶ ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἀντιταχθῶμεν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Βασιλείου, ἀλλὰ τὸ γε-

νικών συμφέρον της εκκλησίας μᾶς ἐπιβάλλει νὰ καὶ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν μέριμναν τῶν πατριαρχείων.

— Εἶνε δὲ ἤδη γνωστὸν ὅτι ὁ πολλὸς Παπαδόπουλος δι' ὅλους προσωπικὰ συμπεριφέροντα ἐξεκίνησε μὲ ἕνα ψευτογράφι καὶ μετέθετο εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὑπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν ἱερὰν σύνοδον ἐναντίον τοῦ μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως. Ἡ δὲ ἱερὰ σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ εἰς ἀπολογία τὸν μητροπολίτην τοῦτον. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ κανένας λόγος, ἀλλὰ θὰ εἴνε τὸσον ἀνίσχυρος, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ὁ Παπαδόπουλος θὰ ἐξέλθῃ νικητὴς ἐκ τοῦ ἀγώνος. Εἶνε πιθανόντων ὅτι ἡ μητρόπολις Ἀργυρουπόλεως ἡ μάλιστά ἡ Ἐπαρχία σύμπασα οὐδένα λόγον ἔχει νὰ μὴ εἴνε εὐχαριστήμενη. Ἐὰν δὲ ὁ Παπαδόπουλος κατάρθωσιν διὰ διαφόρων διαβολικῶν μέσων καὶ δολιοτύπων νὰ ἀποσπάσῃ ἀναφορὰν κατ' αὐτὸ τὰ πατριαρχεῖα οφείλουν νὰ ἐξετάσωσιν ὅπως εἶνε αὐτὸς ὁ Παπαδόπουλος, ὅσοι τὸν θύβουν τὸν ἀνθρώπου καὶ ὅπως διέπραξεν ἐν Ἡπειρῷ γνωστὰ εἰς τοὺς πλείστους εἰς τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

— Ἐξ ἄλλου ἀνεκινήθη πάλιν καὶ τὸ ζήτημα τοῦ μητροπολίτου Προβείζης καὶ ἔργεται νῦν εἰς Προβείζα ἑξαρχος ἐκ μέρους τῶν πατριαρχείων ἵνα ἐξετάσῃ τὰ παράνομα τῶν κατοίκων· ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θέλω ἄλλοτε γράψαι.

— Ἡ τάξις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δελβίνου διεσαλεύθη γενόμενον πολλὸν ληστεῖων. Καὶ πρῶτον προσεπάθησαν νὰ ἐισέλθουν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Σπ. Νιέρου ἀλλ' ἠννοήθησαν καὶ ἐξεδιώχθησαν. ὅν Εἰς θέσιν α' Ἀγίου Μηνᾶς οἱ αὐτοὶ λησταὶ ἀφῆσαν ἀπὸ τινων κατοίκων τοῦ χωρίου Σωτήρα περὶ τὰς 15 λίρας εἰς χρήματα καὶ πράγματα, τραυματίσαντες διὰ μαχαίρων ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀντισταθέντα. Ἐνεκα τούτων ἐξῆλθε περιπολὶα στρατιωτικὴν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἑνὸς γιουρμπασὶ πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν ᾧ οὗτοι ἐκοιμῶντο εἰς τὴν Ἀνω Δρόδιαν, εἰς τὴν κατὰ οἱ λησταὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βασιλείου Κώστα ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἠννοήθησαν πρὶν λάβωσι τι μεθ' αὐτῶν. Πανταχοῦ δὲ οὗτοι καὶ ἂν μεταβῇ τις εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ συναντήσῃ τινὰς ἐξ αὐτῶν. Ὁ δὲ γιουρμπασὶς μὲ τὸς στρατιώταις του οἵτινες ἐξέρχονται ὅθεν πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν μεταβαίνουν εἰς τὰ πόμνια καὶ ἐκεῖ ἀρπάζουσιν πρόβατα καὶ ἀποκελεύουσιν.

— Προχθὲς κατέπλεσαν εἰς τὸν κῆλον Παλέρμου τῆς Χειμάρρας δύο τουρκικὰ τορπιλλοβόλα. Ἐτερον ἐπίσης τορπιλλοβόλον παραμένει εἰς τὸν λιμένα τῆς Προβείζης. Ὁ καταπλῶς τῶν τορπιλλοβόλων τούτων οφείλεται εἰς πολεμικὰ μέτρα, τὰ ὅποια λαμβάνει ἡ Τουρκία διὰ τῆς ἀποκατάσεως τῆς τάξεως ἐν Ἀλβανίᾳ.

— Πρό μηνὸς γράφοι τοῦ «Μέλλον» τῆς Κερκύρας δύο Χριστιανὸν ἐκ Χειμάρρας ζῶντες καὶ ἐργαζόμενοι ἐν Πειραιεὶ συναντήθησαν μετὰ τρίτῳ τινὸς προσώπου ἐκ Πειραιῶς καταγομένου, πρὸς ζωμπορίαν, μετέβησαν δὲ εἰς τὸ χωρίον Κηπαρὸ δι' ὑποθέσεις των. Μεταβάντες εἰς τινὰ στάνην πλῆστον τοῦ χωρίου Γρανίτσα πρὸς ἀγορὰν προβάτων οἱ δύο σύντροφοι καὶ συνεννοήσαντες μετὰ τοῦ ποιμένος ἐφώνευσαν τὸν ἐκ Πειραιῶς σύντροφόν των, τὸ πτώμα τοῦ ὁποίου ἔθαψαν ἐκεῖ ποῦ. Τὸ ἐγκλημα ἀπεκαλύφθη ἐκ τῆς ἀποφάσεως ἣν μετὰ πάροδον ἡμερῶν ἀνέδειξε τὸ παρὲν πτώμα, μολὶς δὲ τὸ ἔμαθον οἱ συγχωριοὶ τῶν φονέων συνέλαβον καὶ παρέδωκαν τοὺς κακούργους εἰς τὰς ἀρχάς, διότι καὶ δὲ ἡ ἐπαρχία Χειμάρρας συνεβούσα εἰς τὸ Κηπαρὸ ἀπεκνήψε τοὺς ἀποτροπάλους κακούργους, τῶν ὁποίων παρέδωκε εἰς τὸ πῦρ τὰς κατοικίας.

— Ἡγγέλθη ἐκ Γρεβενῶν ὅτι προχθὲς συνήθη κρατερὰ μάχη μετὰ ἀποσπάσματος Τούρκων στρατιωτῶν καὶ τῆς λητοσυμμορίας Γινατζῶν. Ἡ φονικωτάτη αὕτη συμπλοκή διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ὥρας, ἀντηλλάγησαν δὲ ἐκατέρωθεν πλεόντων 1000 πυροβολισμῶν. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ὁ φόνος 6 τούρκων στρατιωτῶν καὶ τριῶν ληστῶν.

Ἐν Πλάτραις συνεκροτήθη Σταφιδικὸν συνέδριον εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ἀντιπρόσωποι ὧν τῶν σταφιδωρῶν ἐπαρχίῶν πολιτευταί, τινες, δημοσιογράφοι καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου κ. Λόου ἰδιωτὴς προσκληθεὶς ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ ἐὰν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ παρακράτεις καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἢ πρέπει νὰ καταργηθῇ, καὶ ἐὰν πρέπει νὰ ἰδρυθῇ σταφιδικὴ τράπεζα ἥτις νὰ βοηθῇ τοὺς κτηματίας εἰς τὴν καλλιέργειαν. Πολλοὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἔλαβον ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων τὸν λόγον καὶ ἐξέφρασαν γνώμης ὡσαύτως διαφόρους· ὁ κ. Λόου ὑπέβαλε μακρὸν ὑπόμνημα περὶ τῆς συστάσεως τραπέζης, ἡναγκαζόμενος δ' ὦν νὰ ἐλθῇ εἰς Ἀθήνας ἵνα προεδρεύσῃ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐλέγχου, θὰ ἐπανέλθῃ ἴσως αὐρὸν εἰς Πάτρας ἐὰν ἀπορασθῇ ἡ συζήτησις περὶ τῆς τραπέζης. Ἀπερχόμενος ἐκ Πατρῶν ἀπαχαιρίτισεν εἰς τὸν σινοριδωρῶν τὸν κ. Λόου ἐπιτροπὴ ἐκ μέρους τοῦ συνέδριου.

Ὁ Τούρκος πρέσβης προέβη πρό τινων ἡμερῶν εἰς παραστάσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐνεκα τῶν ληστειῶν συμμοριῶν, αἱ ὁποῖαι λυμαινόμεναι τὰς παρεμβολίους τουρκικὰς ἐπαρχίας, εὐρίσκουσιν καταφύγιον εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι ἡ ληστεία ἐν τῇ μεθορίᾳ καταδικάζεται καὶ αἱ ἐνίοτε ἐμφανιζόμεναι συμμορίαι καταδιώκονται, διαφεύγουσαι τὸν κίνδυνον διὰ τῆς μεταβάσεώς των εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος. Διαταγὰς ἀυστηρὰς καταδιώξεως τῆς ληστείας ἔχει δώσει ἀπὸ μηνῶν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἐν Θεσσαλίᾳ στρατιωτικὰς ἀρχάς. Ὡς ἐκ τούτου ἐπλήθε συνεννόησις μετὰ τῶν δύο Κρατῶν, ὅπως καταδιώχθῃ ἀπὸ κοινῆς ἡ ληστεία, εἰδοποιῶνται δὲ ἐκατέρωθεν οἱ στρατιωτικοὶ σταθμοὶ τῶν συνόρων περὶ τῆς ἐμφανίσεως λητοσυμμοριῶν τινῶν, ὥστε νὰ καταδιώκεται αὕτη ἐκατέρωθεν συγχρόνως.

Ἐκ πηγῆς διπλωματικῆς ἐγνώσθη, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ νέου πολιτεύματος τῆς Κρήτης, τὸ ὁποῖον πρό τινων ἡμερῶν ἐξεπρότειναν καὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Κυβερνήσεων των οἱ πρεσβευταὶ τῶν Μ. Δυνάμεων, βασιζέται ἐπὶ τῆς ἀποδομένης εὐρείας αὐτονομίας εἰς τὴν Κρήτην. Καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις καὶ ἡ διοίκησις ἐν γένει εἶνε ἀνεξάρτητοι ἐν τῇ νήσῳ καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς λεπτομερεῖς οργανισμοὺς τῶν κλάδων καὶ τῶν υπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας θὰ κανονίσουν εἰδικὰ ἐπιτροπὰ. Ἡ ἐπικυριαρχία τοῦ Σουλτάνου θὰ συνίσταται εἰς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως ἐτησίου φόρου, ὅστις θὰ ὁρίσθῃ κατὰ ποσὸν, ἀφοῦ ἐξετάσθῃ ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς νήσου. Πρὸς τούτους διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστοτε τοῦ νέου Διοικητοῦ θ' ἀπαίτηται ἡ ἔγκρισις τοῦ Σουλτάνου, ἡ ὁποία ὅμως θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα τυπικὸν μάλλον.

Ἡ γενομένη ἐν Γυδίζ ὑπόδοξί πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Γερμανίας ἦτο ἐκτάκτως ἐγκάρδιος. Κατὰ τὸ γεῦμα, περὶ ἐδῶθεν ἐν τῇ γερμανικῇ πρεσβείᾳ, ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔφερε πρόπον ἐν ᾧ μετὰ ἄλλων διεκλόνουν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἦν ἡκολούθησεν ὁ πάππος τοῦ ἀποφῆκε ἦρθε τοὺς καρπούς τῆς, τοῦ ὅπερ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς θερμότητος τῶν σχέσεων μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Τουρκίαν, ἐτοιμῶν νὰ υποστηρίξωσιν ἀμοιβαίως.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Τόσος εἶνε ὁ φόβος, ὅστις ἔχει καταλάβει τοὺς βένδης τῶν Χανίων ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐναντίον των ἐξεγέρσεως τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου καὶ τῆς ἐπικειμένης βίαιας ἐξέσεως τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐν ᾗ περιπλοκῇ δὲν ἀπείλῃ οὗτος ἐγκαιρὸς, ὥστε τὴν παρελθούσαν ἐξομάδα πλουσιῶς βίης τῶν Χανίων προσήλθεν εἰς γνωστὸν τοῦ Χριστιανῶν καὶ τὸν παρεκάλεσαν ἐν ᾗ περιπτώσει συμβῇ τι ἀπρόοπτον νὰ δεχθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ του αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ὅπως τὸν

προστατεύσῃ καὶ τὸν σώσῃ. Ἐκτὸς ὅμως τούτου καὶ ἄλλοι βένδης ἔκαμον παρομοίας παραλήψεις πρὸς τοὺς Χριστιανούς.

Ἐκτὸς τῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ἐσπυσμένως ἐγκαταλείπουσι τὴν πόλιν τῶν Χανίων, ἀπερχόμενοι ἄλλοι μὲν δι' ἀποσπασμῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄλλοι δὲ εἰς Χαλιπὰν καὶ τὰ ἐνδοτερά τῶν Ἐπαρχίῶν, καὶ οἱ Ἰσραηλῖται κάτοικοι Χανίων ἐγκατέλειψαν καὶ αὐτοὶ τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματά των καὶ ἀπῆλθον εἰς διάφορα μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐν τῇ πόλει τῶν Χανίων ἐλάχιστος ἀκίνητος παραμένει ἀριθμὸς ἑβραίων, ὅστις εἰς πρώτῃν εὐκαιρίαν θ' ἀπέλθῃ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπισκέψθη τὸν Ἐπίσκοπον Χανίων Σεβ. Νικηφόρον καὶ τὸν ἐξήλυσεν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Α. Σ. παραμένει εἰς Χανιά, δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ αὐτὸς τὴν πόλιν καὶ ἂν μὴ εἴς ἐκ τῶν ὁμοφύλων τὸν παραμείνῃ, μόνον δ' ἐταν θεωρήσῃ ἀναγκαῖον ὁ Σ. Ἐπίσκοπος τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τῆς πόλεως, τότε καὶ ἐκείνος θ' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῶν ἐγκαταλείπων τὴν πόλιν τῶν Χανίων.

Ἐξαιρουμένη νὰ παραμένῃ ἐστρατοπεδευμένης ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἰς τὰς αὐτὰς ἐκτὸς τοῦ φρουρίου θέσεις, ἥτοι εἰς Μακρὸν Τάχον, εἰς Ταρατῶν καὶ κάτωθι τοῦ Πύργου Ἀντιμαχί, πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ Χανίων εἰς Ἀλικιανού, ὅπου κατεσκήνωσεν ἀμέσως μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ γνωστοῦ τούτου Πύργου ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων, καὶ ἦν ἐπὶ τῇ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εὐρίσκειτο ἐστρατοπεδευμένος εἰς Ἀλικιανού.

Ἐκτὸς τὰς τελευταίας ἐκ Κρήτης εἰδήσεις καὶ εἰς τὰς τρεῖς πόλεις τῆς νήσου ὁ τουρκικὸς στρατὸς παρεσκεύασε τὰ πάντα διὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Οἱ διάφοροι σωματάρχει καὶ ἐφόροι ὥστε τίποτε νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν νήσον τὸ ὅποῖον ἀνήκει εἰς τὸν στρατὸν. Ὁ εἰς τὸ τμήμα τῶν Χανίων εὐρισκόμενος στρατὸς ἄσπας θὰ ἐπιβιβασθῇ ἐκ τοῦ λιμένος Σουλδᾶς, εἰς δὲ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ναυστάθμου ἔχουν μεταφερθῇ καὶ αἱ πλείστα τῶν ἀποσκευῶν του. Δυσχερεῖται μεγάλαι θὰ ἀπαντηθῶσιν εἰς τὴν παραλίσιν καὶ φέρουσιν τὸν πολεμικὸν εἶδον τοῦ στρατοῦ, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὰ διάφορα φρούρια τῆς νήσου ὅπου παραμένει τουρκικὸς στρατὸς ὑπάρχουσιν στρατιωτικὰ ἀποθήκαι πληθεῖς ὀπλῶν πολεμοφοδίων καὶ ἄλλων πολεμικῶν εἰδῶν τὰ ὅποια ὁ Σουλτάνος ἀπέστειλεν ἐν ἀφρονίᾳ εἰς ἐκάστην ἐπανόστασιν.

Δύο ἰταλικά θωρηκτὰ κατέπλεσαν εἰς Σουλδᾶν. Τὰ διεθνῆ στρατεύματα μεταφέρουν ὕλικά εἰς Χαλιπὰν δι' ἐνδεχόμενον βομβαρδισμῶν.

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ συστάσας εἰς τὰς τέσσαρας Δυνάμεις ἀνίστασιν ἐκστράτειαν καὶ ἐμμονὴν πρὸς καταλήψιν τῶν ἀναβλητικῶν τεχνισμῶν τῆς Πύλης ἀλλὰ καὶ μεγάλην φρόνησιν καὶ μετριοπάθειαν πρὸς ἀποφυγὴν αἱματοχυσίας.

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Κων. πόλεως ὅτι οἱ πρεσβευταὶ τῶν Δυνάμεων τῶν ἐνεργουσῶν ὁμοφώνως ἐν Κρήτῃ ὑπέβαλον ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν κυβερνήσεων των σχέδιον πλήρες τῆς αὐτονομίας κυβερνήσεως, ἥτις μέλλει νὰ ἰδρυθῇ ἐν Κρήτῃ.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων. πόλεως ὁ Σουλτάνος εἰς τὴν πρὸς τὰς Δυνάμεις ἀπάντησιν του ὑπεχώρησεν ἐντελὸς εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν ἐγκαταλείψας τὴν περὶ μικρὰς φρουρὰς ἀξιώσιν του. Συνεπεί τοῦτου ἀνεστάλη καὶ ἡ ἐκ Κων. πόλεως εἰς Κρήτην ἀναχώρησις τῶν τριῶν πασσᾶδων.

Ἐν τῇ ἐπιδοθείσῃ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἀκρινόσας αἱ τέσσαρες Δυνάμεις, ἀποκρούουσιν τὴν ἀπαίτησιν τῆς Πύλης τοῦ νὰ διατηρηθῇ μικρὰ φρουρὰ ἐν Κρήτῃ, λέγουσιν, ὅτι ἡ Πύλη πρέπει ν' ἀποδεχθῇ ἄνευ ὄρων τὴν προτίμησιν αὐτῶν δικαιοσύνης, ὑπόστανται δὲ ὅτι ἀργότερα θὰ ἐξετάσωσι τὸν πρόπον, καὶ ὅν θὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ ἱκανοποιηθῶσι μόνον οἱ νόμοι πείθου τοῦ Σουλτάνου.

Ἐν τῇ ἐπιδοθείσῃ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἀκρινόσας αἱ τέσσαρες Δυνάμεις, ἀποκρούουσιν τὴν ἀπαίτησιν τῆς Πύλης τοῦ νὰ διατηρηθῇ μικρὰ φρουρὰ ἐν Κρήτῃ, λέγουσιν, ὅτι ἡ Πύλη πρέπει ν' ἀποδεχθῇ ἄνευ ὄρων τὴν προτίμησιν αὐτῶν δικαιοσύνης, ὑπόστανται δὲ ὅτι ἀργότερα θὰ ἐξετάσωσι τὸν πρόπον, καὶ ὅν θὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ ἱκανοποιηθῶσι μόνον οἱ νόμοι πείθου τοῦ Σουλτάνου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 Ὀκτωβρίου. Ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἑρετίου Μανὸν συγκατετέθη νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικηγόρου Μορᾶρ, δικηγόρου τῆς κ. Λουκίας Δραφύρου, τὸ ποῖτον μέρος τῆς δικογραφίας, τῆς ἀφορμῆς τὸν συζύγου.

ΒΙΕΝΝΗ, 8 Ὀκτωβρίου. Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως ἔλαβε διαταγὴν ὅπως προετοιμασθῇ τὰ τοῦ στρατωνισμοῦ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅστις θὰ ἐκκενωθῇ τὴν νήσον Κρήτην καὶ τὸ ὁποῖον μέρος ἀναμένεται τὴν ἐξομάδα ταύτην.

ΚΩΝ. ΠΟΛΙΣ, 8 Ὀκτωβρίου. Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ἀφίκοντο. Ἡ ὑπόδοξίς αὐτῶν καὶ ὅλα μεγαλοπρεπῆς. Ὁ Σουλτάνος ὑπεδέχθη τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἀποβάσει τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Δορμᾶ-Μπαζῆ, ἀντήλλαξαν δὲ οἱ δύο Μονάρχαι ἀπαλαύσαν. Κατόπιν ὁ Σουλτάνος δώσας τὸν βασιλεῖα αὐτῶν εἰς τὴν αὐτοκράτειραν ἐπέβη μετ' αὐτῆς τῆς πρώτης ἀμαθίας, τῆς δευτέρας δὲ ἐπέβη ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τοῦ μεγάλου Βεζίρου. Ὁ μέχρι τοῦ Ριζῆς παρατεταγμένος στρατὸς ζωηρῶς ἀνευρῆκε τοὺς ἡμέραν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 Ὀκτωβρίου. Ὁ κόμης Μουραβιέφ, ὁ ἀρχικαγκελάριος τῆς Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας ἐπεσκέψθη τὸν Πρέσβη τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ συνειλέχθη Ὁ κ. Δελκατέ παρόντος ἐν τῷ ὑπουργίῳ τῶν Ἑσπερικῶν μέγα γεῖμα πρὸς τιμὴν τοῦ κόμητος Μουραβιέφ εἰς ὃ εἶχε κληθῇ ἅπαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

ΧΑΝΙΑ, 6 Ὀκτωβρίου. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου, ἐπὶ βασιλευσίου, ἀποδεδιμέντες ἐνοχοὶ τῶν τελευταίων σφαγῶν καὶ τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον δι' ἀγχόνης. Ἡ ποινὴ τὴν ἐξετέλεσθη σήμερον, ἡ ἐντύπος δὲ ἐπὶ τοῦ κοινωστῶν ὄχλου ὑπῆρξε καταπληκτικὴ. Ἐβράσαν ἐνταῦθα ἐν τάγμα Γάλλων στρατιωτῶν. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἶνε ἦδη καὶ ὅλη ἡμερὰ καὶ περὶ μετὰ διαταγὰς μόνον πρὸς ἀναχώρησιν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6 Ὀκτωβρίου. Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀναποκρίτης τοῦ «Ἡμερησίου» χρονογράφου πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἐκκένωσις τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀρχίζει σήμερον Τετάρτην ὅποτε καὶ ἀναχωρεῖ ἐπιδοχόμενος ἐκ Σουλδᾶς εἰς τὰ ἐκεῖ ἀναμένοντα ἀνταποκρίνη ἐκστράτειας Μαχσοῦ, μέρους τοῦ ἐν Χανίῳ στρατοῦ ἀποτελουμένου ἐκ 1.000.

ΧΑΝΙΑ, 7 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐκκένωσις ἤρξησε. Δι' ἀκούσιον στρατιωτικὴ ἀνεχώρησεν ἐπιδοχόμενος τουρκικῆς φρεγάτας ἐκ Σουλδᾶς κατε. θανάτων εἰς Θεσσαλονίκην.

Δύο τουρκικὰ πλοῖα εἶνε καὶ ἐδὲν ἐρχόμενα νὰ παραλάβωσι καὶ ἄλλους.

Οἱ ναυάρχαι μετὰ νέαν σύσκεψιν συνέστησαν τὸν ἄμεσον διορισμὸν Διοικητοῦ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 7 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀπυνομιμία προέβη εἰς συλλήψιν δεκαπέντε ἐπὶ ἀτόμων αἱ ἐνεχόμενοι ἐν τῇ μετεπιθέσει κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου συνομοσίαν.

ΚΩΝ. ΠΟΛΙΣ, 7 Ὀκτωβρίου. Ὁ ἀπροσδόκητος ἀπαγχονισμὸς τῶν ἐπὶ τούρκων ἐν «Βασιλεῖ» ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἐπιστάτους κυκλῶς κατὰ πλῆξιν αἱ συγκινήσει ἀπεργατοῦν, καθότι ἡλίπιστο ὅτι αἱ Ἀγγλικά Ἀρχαὶ θὰ ἤρκαυντο μόνον εἰς ἐξορίαν αὐτῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ «Βῆμα» τῆς Ρώμης ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ διατείνεται, ὅτι ἀδύνατον εἶνε μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκκένωσιν τῆς Κρήτης νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἡ διεθνὴς κατοχὴ ἐνεκα τῶν ἀντιζηλιῶν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες θὰ ἐξαφῶσι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀπὸ κοινῆς διοικήσεως. Οὕτω ἡ διοίκησις τῆς νήσου ὑπὸ ἀντιθέτως ἐπηρεάζεται θὰ παραλύσῃ καὶ αἱ Δυνάμεις θὰ μετανοήσωσι, διότι δὲν ἐνέργησαν ἀπ' ἀρχῆς ὑπὲρ ἀμείνων ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ τοῦ ἀντιπρὸς τὸν πρὸς ἀποκατάστασιν πλήρους αὐτονομίας.

Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται, ὅτι τὸ Ἀκυρωτικὸν συνέδριον, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀναθεώσεως τῆς ἐκτικῆς Δραφύρου. Συγχρόνως τὸ Ἑλληνικὸν Συμβούλιον συνεσκέφθη διὰ μακρῶν, ἂν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἐπικονωνία μετὰ τῶν ἐξω εἰς τὸν συσταγματάρχην Πικάρ, οὕτως ὅπως ἐλήρθῃ ὁριστικὴ ἀπόφασις.

Ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις ἀνεκίνωσεν ἐπισήμως εἰς τὸν πρεσβυτὴν τῆς Ἰταλίας ἐν Πετροπόλει, ὅτι θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ συνέδριον κατὰ τῶν ἀναρχικῶν.

Τὸ Πρακτορεῖον Ρέουτερ ἀνακινεῖ, ὅτι, καθ' ὑπόθεσιν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰταλοῦ προξένου, συνελθόντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐννέα Ἰταλὶ ἀναρχικοί, ὑποπτοὶ ὅτι ἐμελέτων δολοφονίαν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου κατὰ

τὴν ἐκείθεν διάβασιν του. Παρ' αὐτοῖς κατεσχέθησαν δύο κιβώτια πλήρη δυναμίτιδος καὶ ἄλλα ὄργανα.

Τὸ ἀγγλικὸν ἀντιπλοῖον «Μοεγάν», πλεόν ἐκ Λονδίνου πρὸς τὴν Ν. Ὑόρκην, προστάραξε πλησίον τοῦ Ἀκρωτηρίου Λίξερ. Ἐκ διακοσίων ἐπιβατῶν ἐσώθησαν μόνον τεσσαράκοντα πέντε.

Κατ' εἰδήσεις τῶν βυζαντινῶν ἐφημερίδων, ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τῆς Τουρκίας ἐπληρώθησαν ποσὸν 250,000 τουρκικῶν λιρῶν εἰς προμηθεύτας τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ τῆς κατοχῆς. Ὑπολείπονται τρεῖς ἑτέροι προμηθευταὶ ὅπως πληρωθῶσι, τῶν ὁποίων ὁ λογαριασμὸς ἀνέρχεται εἰς 10 χιλ. λίρας.

Ὁ Γαλλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ σχολιάζων τὸ ταξίδιον τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Αἱ εἰδήσεις αἱ λαμβανόμεναι, κατόπιν τῆς πληροφορίας ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἀναρχικὴ ἀποπειρὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἥτις ἡμπίσσει τὸν αὐτοκράτορα νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Κεῖθην, εἶνε αἰτία νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ εἰδήσις αὕτη μετὰ πολλῆς δυσπιστίας.

Αἱ παρισινὰ ἐφημερίδες «Ραπὲλ», «Διγὴ» «Μικρὰ Δημοκρατία» καὶ «Ριζοσπάστης» ἀνεργαζόμεναι κυκλοφορήσαντες φήμην, καὶ ἦν τὸ στρατιωτικὸν κόμμα εἶχε διοργανώσει συνομοσίαν κατὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, ὅ δὲ Βουρζουὰν εἰδοποιήθη ἐγκαιρῶς περὶ τοῦ ἐπικειμένου πραξικοπήματος. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Ἐσπερίαν», ὁ Βρισσὸν ἀνεκίνωσεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅτι ἐπληροφόρηθη περὶ συνομοσίας ἐξυμνομένης κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, δὲν ἔδωκεν ὅμως καμμίαν πίστιν εἰς τὰς φήμας ταύτας. Ἡ συνομοσία αὕτη ἐμελλε νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς Παρίσιον

τοὺς Ἡπειρώτας, μεθ' ὧν συνδέεται διὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ θ-γατρὸς τοῦ ἐκ Συρράκου κ. Τοπάλη, ὅστις εἶνε ὁ μόνος Ἕλλην ὅστις κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους 300 χιλ. δρ. ἐξ ὧν τὸ μέγιστον μέρος ὑπὲρ τῶν ἀτυχησάντων Ἡπειρωτῶν πρὸς περιθάλψιν τῶν ὁποίων οὐχὶ ὀλίγους κόπους κατέβαλε καὶ ὁ κ. Καλλιφρονᾶς.

— Ἀφ' ἑκτοῦ ἐκ Φιλίππουπόλεως ὁ κ. Δ. Σπυρόπουλος τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς ἐξ Ἀρτιστῆς καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Νύσαν Σερβίας οἱ Ἰω. Βάλιος καὶ Ἰω. Τόσιος· ἐκ Παπῆγκου διὰ Νύσαν ὁ Ἰω. Σιαφάπουλος· ἐξ Ἄνω Σουδενῶν διὰ Ροχτούκιον ὁ κ. Χρ. Δεούβλης· ἐκ Τζοδῆλας ὁ κ. Γεωργ. Κουτουλιᾶς μετὰ τῆς Μαλπο ἑνῆς Τσουρίδης διὰ Γκιμουλτζίνα· ἐκ Περγᾶμου διὰ Μπάγιαν οἱ Χρ. Καρατζᾶς, Ν. Μπένας, Θεοφ. Πασχάλης, Β. Φωτίου καὶ Χαρίσης Τσάνης· ἐκ Σουδενῶν ὁ φοιτητὴς κ. Δ. Τζιόβας· ἐκ Τσαρσπλάκων οἱ κ. κ. Ζήσης Ζαχρόπουλος καὶ Μ. Κ. Μπέτζος.

— Ἡγγέλθησαν ἐξ Ὀδησοῦ εὐδαίμονι οἱ ἀρραβῶνες τῆς δεσποινίδος Τάσως Ι. Δούμα κόρης τοῦ διεθυντοῦ τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου μετὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ μεγαλεμπόρου κ. Δ. Νικολοπούλου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Π. Μ. Ἀλ. ἐξ Ἀνδρείας· ἐδιωρθώθη πλέον τὸ

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου)

Διατρίβων δὲ τότε ἐν Πάργᾳ ἐπληροφόρηθη, ὅτι τὰ πραγματά εἰδινούντο, καὶ ἐν σπουδῇ καὶ πλήρῃ ἀθυμίας ἐπιβὰς πλοίου διεπεραιώθη εἰς Πρέβεζαν, ὅπου διὰ τοῦ ἐκεῖ Βρεττανοῦ προξένου Mauger καὶ διὰ θερμῶν ἐπιστολῶν, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ, ἐξελιπάρησε τὴν παρὰ τῇ Πύλῃ μεσολάβησιν τῶν τόσον συνδραμόντων αὐτὸν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Πάργας φίλων τοῦ Ἀγγλῶν. Ἀλλ' οὕτοι ἀμέσως ἀπέδειξαν αὐτῷ, ὅτι τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς ἀπιστίας εἶναι διδάσκαλοί του καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ φιλία ἔχει ὅρια προδιαγεγραμμένα. Εἰς δὲ τὸν μετὰ τινα χρόνον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποσταλέντα ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ εἰς Κέρκυραν Μάνθον Οἰκονόμου ἀπήντησεν ὁ τότε Ἀρμοστής, ὅτι ἤθελε θεωρήσει ἐκυτὸν εὐτυχῇ σώζων τὴν ζωὴν τοῦ φίλου τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, ὡς καὶ τοὺς θησαυροὺς του, ἀν' ἑρμῇ αὐτοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἀλλ' ἀδυνατεῖ πρὸς τοῦτο νὰ πέμψῃ πλοῖα εἰς τὰς Ἡπειρωτικὰς ἀκτὰς· ὅτι δὲ δύναται νὰ πράξῃ, εἶναι νὰ παραγγεῖλῃ εἰς τοὺς πλοιαρχοὺς τοῦ νὰ παραπλέωσι τὰς ἀκτὰς ταύτας, ἐὰν δὲ ὁ Ἀλῆς ἤθελε κατορθώσει νὰ προσεγγίσῃ πρὸς αὐτὰ ἢ τοῦλάχιστον νὰ γείνη ὑπ' αὐτῶν ὁρατός, δύναται νὰ ἐγγυηθῇ περὶ τῆς σωτηρίας του.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς τοιαύτης ἀποπειρας διενεχθῆ ὁ Ἀλῆς, ὅτι ἡδύνατο ἴσως ν' ἀποτρέψῃ τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του κίνδυνον παριστῶν ἐκυτὸν ὡς πιστὸν τῶν Σουλτανικῶν συμφερόντων φύλακα καὶ ἐπιβάλλον οὕτως εἰπεὶν τῷ Διβανίῳ ὡς ἀνάγκη τὴν διατήρησιν τοῦ ἐν τῷ σπουδαϊστάτῳ Πασαλικίῳ τῆς Ἡπείρου. Ἀνεκοίνωσε λοιπὸν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν πλήρει μυστικότητι, ὅτι παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ὑπηκόοις τοῖς Αὐτοκρατορίας ἐπεκράτει ἀσυνήθης τις κίνησις· ὅτι οἱ προεστώτες καὶ οἱ καπετανεῖοι διετέλουν εἰς μεγάλας πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνεννοήσεις, ὧν σκοπὸς ἦτο γενικὴ κατὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σουλτάνου ἐξέγερσις καὶ ὅτι μέγας ἐντεῦθεν ἐπέκειτο εἰς τὸ κράτος κίνδυνος, ὃν καθήκον εἶχεν, ὡς πιστὸς τοῦ Δοβλετίου θεράπων, νὰ καταστήσῃ γνωστὸν. Τῆς Φιλικῆς ἐταιρείας ἡ δράσις ἤρξετο μὲν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1814, ἀλλ' ὁ σπόρος τῆς ἐπαναστάσεως εἶχεν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ρήγα ριφθῇ, ἐξελκόλαπτε δ' αὐτὸν καὶ ἐγονιμοποιεῖ τῶν Τούρκων ἢ τυραννίαν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Φιλικὴ εὗρε τὸ ἔδαφος πρόσφορον. Αἱ πρόδοι αὐτῆς ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ ἦσαν τοιαῦται καὶ τὸ ἔδαφος τὸ κατακτηθὲν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων αὐτῆς τοσοῦτον εὐρύ, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ τὴν ἄγρυπνον προσοχὴν τοῦ Ἀλῆ ἢ ὑπαρξίς αὐτῆς καὶ οἱ ἐργάται. Καὶ δὲν ἦτο μόνον ἡ τύχη, ἣτις κατέστησε τὴν ὑπαρξίαν τῆς ἐταιρείας γνωστὴν τῷ Ἀλῆ. Αὐτοὶ οἱ μεμνημένοι εἰς τὰ μυστήρια Χριστιανοὶ (ἦσαν δὲ τότε πλεῖστοι τοιοῦτοι

λάθος.—Γ. Σ. Λαμίας· ἐλήφθη ἐπιστολή σας καὶ εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Μ. Φιλίππου πόλιν· μὲς ἔφερε τὰς ἀποσταλείσας συνδρομὰς καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Β. Κέρκυρα· εὐχαρίστας δημοσιεύομεν καὶ δωρεὰν καὶ πάντοτε δι' ἡμέτερον Ἡπειρωτικὸν στείλῃτε, διάφορον. εἰδήσιν, διατρίβῃ· ἀρκεῖ τὰ γραφόμενα νὰ εἶνε ἀληθῆ. Ὅχι δὲ ἐσθ' ὁ μόνον ἀλλὰ διὰ πάντα Ἡπειρωτὴν γίνεται τοῦτο.

Γενουμένης τῆς κληρώσεως τῶν ἐκ Ζαγορίου ὑποψηφίων ὑποτρόφων τὴν τρίτην ἀρχαίμενου μηνός, συμφώνως πρὸς τὸν ἀποσταλέντα κατὰλογον ἐξ Ἰωαννίνων διὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Ριζ. Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς, παρισταμένου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Κ. Παλλῆ ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 112 τῆς Ριζ. Διαθήκης ἔλαχον οἱ ἐξῆς.

1) Χρηστάκης Μάνθου Παπᾶ ἐξ Ἄνω Σουδενῶν, 2) Νικόλαος Παππαϊωάννου ἐξ Ἄνω Βίτζης, οἱ ὅποιοι θέλουσι εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ριζαρεῖον Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν καὶ διὰ τοῦ

ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ καὶ τῇ Στερεᾷ), ἐνόμισαν ὅτι ποιοῦντες αὐτὸν κοινωνὸν προάγουσι τὴν ἐθνικὴν ιδεάν. Οὕτως οἱ ἐκ τῶν αὐλικῶν αὐτοῦ καὶ εἰς στενάς πρὸς αὐτὸν διατελοῦντες σχέσεις, πολλὴν δὲ καὶ τὴν ἐπιρροὴν ἔχοντες Μάνθος Οἰκονόμου, Ἀλέξιος Νούτσος καὶ Γεώργιος Τουρτούρης, μέλη ὄντες τῆς Φιλικῆς ἐταιρείας ἐκ τῶν θερμότερων, πολλάκις φαίνεται ἐσκέφθησαν καὶ ἐπειραθήσαν νὰ προσεταιρισθῶσιν αὐτόν, ὑποδεικνύοντες τὴν σπουδαίωτα τῆς συνδρομῆς, ἣν ἡδύνατο νὰ παράσχῃ αὐτῷ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, συμπράττον μετὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἀλῆς καὶ ἤκουε καὶ συνέζητει τὰ ἀκροθιγῶς ὑποβαλλόμενα ὑπὸ τῶν αὐλικῶν του. Ὁ Φιλῆμων ἐν τῷ Δοκιμίῳ αὐτοῦ (σελ. 206 καὶ 314 καὶ ἐπ.) ἀρνηταί, ὅτι Λεόντιος τις ἐκ Διςτόμου τῆς Λεβανείας ἐλθὼν τῷ 1818 εἰς Ἰωάννινα καὶ μυσῆας πολλοὺς, ἐν αἷς καὶ ἐκ τῶν πλησιάζοντων τὸν Ἀλῆν, συνέλαβε τὸν σκοπὸν νὰ κατηχήσῃ καὶ αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ ἄλλα προσχήματα, ἀλλ' ἀνεχαιτίσθη ὑπὸ τῶν γνωσκόντων τὸν Ἀλῆν κάλλιον αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλους ὁμῶς περιήλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ Ἀλῆ τὸ μυστικόν. Διότι ἐν μεταγενεστέρᾳ ἐποχῇ Ζακύνθιος τις, Διόγος ὀνόματι, ἀνῆκων εἰς τὴν τάξιν τῶν Συστημένων, ἐξωμολογήθη τῷ Ἀλῆ καὶ ἀπεκάλυψεν αὐτῷ τὰ σημεῖα καὶ τὰς συθηματικὰς φράσεις, ὑποδείξας αὐτῷ συγχρόνως νὰ προφυλάττῃται καὶ ἐκ τῶν πιστοτέρων τῶν παρ' αὐτῷ Χριστιανῶν. Ἦτο δὲ ὅσω περὶδοξον, τόσω καὶ φρικῶδες, λέγει ὁ Φιλῆμων, νὰ βλέπῃ τις τὸν Ἀλῆν χειρονομούντα τὰ σημεῖα τῆς Ἑταιρείας. Ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ φίλου τοῦ Maitland ἱκνᾶ περὶ τοῦ μελετωμένου κινήματος τῶν Ἑλλήνων εἶχε πληροφορηθῇ, κατορθώσαντος διὰ τῆς μυστικῆς αὐτοῦ ἀστυνομίας ν' ἀνακαλύψῃ πλεῖστους τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ Φιλικῶν ὡς καὶ τὰς σχέσεις, ἐν αἷς εὐταί πρὸς τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι διετέλουν.

Αἱ τοῦ Ἀλῆ πληροφορίες, ὑποβληθεῖσαι τῷ Διβανίῳ, ἀληθῶς προῦξήνησαν αἰσθησίν τινα καὶ εὐρέως συνεζητήθησαν· ἀλλ' οἱ ἀντιθέτοι αὐτοῦ (καὶ ἦσαν πολλοὶ τοιοῦτοι, ἐν οἷς προεἶχον ὁ Χελῆτ' Ἐρέντης καὶ ὁ Πασόμπεης), οὐπεστήριζαν ἐκθύμως, ὅτι τὰ ἀνακοινούμενα κεινωρῆματα αὐτοῦ ἦσαν ἀνάξια προσοχῆς, μόνον σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἀναστολὴν τῶν περὶ καταδιώξεως αὐτοῦ μέτρων· πᾶσα δὲ συνωδὴ πρὸς τὰς καταγγελίας ταύτας καταδιώξεις τῶν ραγιδῶν ἤθελε σημαίνει ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Σουλτανικῆς δυσμενείας καὶ εἰς μεγάλους ἤθελεν ἐμβάλλει τὸ Κράτος περισπασμούς. Ὁ δὲ Ἀλῆς, μαθὼν τὴν ἐκδοχὴν τοῦ νέου αὐτοῦ διαβήματος καὶ πεισθείς, ὅτι εἰς οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ μεταβολὴν τῶν περὶ αὐτοῦ διαθέσεων ἡδύνατο νὰ ἐλπίζῃ, ἀπεφάσισε νὰ ῥίψῃ τὸ πρῶτον κηρύσσων τὴν ἀνταρσίαν καὶ τιθέμενος εἰς ἐνέργειαν (καὶ τοῖς ἐβλεπεν οὐχὶ ἀρμόδιον τὸν τε χρόνον καὶ τὰς περιστάσεις), σχεδὸν ἀπὸ πολλοῦ ὑπ' αὐτοῦ μελετωμένον. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο ἀπῆλθε συμπτύκτορας, οὗτος δὲ

ἔλθωσιν ἐνταῦθα. Ὡς ἀναπληρωματικοί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος θέλει ἀναπληρώσει τὸν πρῶτον ἐπιτυχόντα κωλυόμενον οἱ 1) Θουκυδίδης Κ. Παππαγεωργίου ἐκ Καπεσσοῦ καὶ 2) Ἀρίστην Βάντζος ἐκ Τσεπελίδου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.)

ΨΩΜΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Βύσσης καὶ πλησίον τῆς Σχολῆς Καρχαίου Ἀλευροπωλεῖον Γ. Γιαννῆ πωλεῖται Ἄρτος κατασκευαζόμενος ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ Διαβήτου παρ' ἰδοῦ τεχνήτου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἶνε περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο καθὼς καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ, διότι εἶνε εἰς ἀπαντας γνωστὸς διὰ τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς διερχομένους ἡμετέρους πατριώτας.

οὐδένα σχεδὸν τῶν περὶ αὐτὸν εἶχε καταστήσει ποτὲ κοινωνὸν τῶν περὶ ἀνεξαρτησίας βλέψεων του. Ὅθεν ἀπηυθύνθη πανταχοῦ τῆς δικαιοδοσίας του δι' ἐγκυκλίων ἐπιστολῶν, οἱ δὲ ἀπὸστολοι αὐτοῦ ἔδραμον πανταχοῦ. Ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Σέρβους καὶ Μαυροβουνίους, ἐκολάκευσε τὰ πάθη καὶ τὰς ἀδυναμίας πάντων τῶν δυναμένων ὁπωσδήποτε νὰ φανῶσιν αὐτῷ χρήσιμοι καὶ πρὸ πάντων διέσπειρεν ἀφειδῶς τὸ χρυσίον αὐτοῦ, διότι ἐνόει, ὅτι ἐν τούτῳ ἔκειτο ἡ μεγαλητέρα αὐτοῦ δύναμις.

Συγκαλέσας δὲ κατὰ Μάϊον τοῦ 1820 ἐν Ἰωαννίνοις εἰς συμβούλιον πάντας τοὺς ἐξέχοντας Μουσουλμάνους καὶ μὴ ὀπληρχηγούς παρέστησεν αὐτοῖς, ὅτι τῇ συνδρομῇ αὐτῶν εὐκόλως ἡδύνατο ν' ἀποκρουσθῶσι τὰ Σουλτανικὰ στρατεύματα καὶ νὰ ὑπαγορευθῶσιν οἱ τῆς εἰρήνης ὅροι πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐτῆς, ἐν ᾧ, ἐγκαταλείποντες αὐτόν, θὰ κατεσυνετρίβοντο κατόπιν μεμονωμένοι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Οὐ μόνον δὲ εἰς ἀορίστους περὶ αὐτοδιοικήσεως ὑποσχέσεις προέβη ὁ Ἀλῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς διαβεβαιώσεις περὶ χορηγήσεως Συντάγματος. Εἰς τὸ ἄκουσμα δὲ τούτου ἐκπλαγέντες οἱ Ἀλβανοὶ διηρώτων ἀλλήλους περὶ τῆς σημασίας τῶν καὶ νῶν τούτων ιδεῶν, ἐκλαμβόντες τὸ Σύνταγμα οἱ μὲν ὡς νέον θρήσκευμα, οἱ δὲ ὡς σημαίνον αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας των. Καὶ τὴν μὲν σύμπτωσιν τῶν παρισταμένων Ἀλβανῶν πεποιθῆσιν εἶχεν, ὅτι ἐξησφάλισεν ἐαυτῷ ὁ Ἀλῆς, οὐχὶ βεβήως διὰ τῶν ὑποσχέσεων περὶ τοῦ μέλλοντος, τὰς ὁποίας οὐτε διέθεσιν νὰ ἴδωσι πραγματοποιούμενας εἶχον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀνοιγματος τῶν θησαυροφυλακίων του καὶ τῆς ἀπειδῆς διασκορπίσεως τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοι μετὰ αὐτῶν ὑπῆρχον καὶ πολλοὶ πιστῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς ὑπηρετοῦντες αὐτῷ. Οἱ δὲ Χριστιανοὶ ὀπληρχηγοὶ τῆς Ἡπείρου καὶ τῶν Ἀγρῶν καὶ τῆς Στερεᾶς, οἱ παρ' αὐτῷ συγκληθέντες, προθυμότεροι ὡς αὐτῶς ἐδέχθησαν εἰς ὑποστήριξιν αὐτοῦ, ἀποβλέποντες οἱ πλεῖστοι εἰς τὴν σπουδαϊστάτην ὥρην, ἣν ἐκ τῆς ἀνταρσίας τοῦ Ἀλῆ ἡδύνατο νὰ λάβῃ ἡ ἐθνικὴ ιδέα. Μετὰ δὲ συνεννόησιν πολλῶν ἐκ τούτων ὁ Ἀλέξιος Νούτσος καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρότσου ὑπέδειξαν αὐτῷ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν κινήματος σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἀπὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἀποσπασίν διλοκλήρου τῆς Ἀλβανίας καὶ Ἑλλάδος. Ὁ Ἀλῆς ἐφάνη ἀποδεχόμενος ὑπὸ τὸν ὄρον ν' ἀναδειχθῇ αὐτὸς ἡγεμὼν τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας, νὰ λάβῃ δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς Πελοποννήσου. Εἰς τοῦτο δὲ ἀντεπρότειναν οἱ ἐταῖροι νὰ βαπτισθῇ πρῶτον ὁ Ἀλῆς, ἵνα μείζονας πρᾶσῃ τοῖς Χριστιανοῖς ἐγγυήσεις. Ἀλλὰ καὶ βραδύτερον ὁ Ἀλῆς ὑπεσχέθη πλὴν τῶν ὀπλῶν καὶ πολεμοφοδίων νὰ καταβάλλῃ ἐκ τοῦ ταμεῖου τοῦ 7,500,000 γρ., ἐπιτυχάνοντος δὲ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀνεξαρτησίας, νὰ καταστῶσιν αὐτῷ αἱ κυρίως Ἑλληνικαὶ χώραι ὑποτελεῖς ἀπλοῦ φόρου δεκάτης.